

Szédereste A Marosvásárhelyi Hitközségnél

Ez egy nagyon aktuális kép: egy Peszáh nálunk 1998-ban [a marosvásárhelyi hitközségnél]. A Peszáhót együtt ünnepeljük meg. Én 1991-től dolgozom a hitközségnél. Minden akciónkban próbáljuk a judaizmust fenntartani, ahogy lehet. Nagyon kevesen vagyunk, nehéz az ünnepeket megtartani. A képen is látható, hogy nagyon sok meghívott van, de legalább 40 százalékuk nem zsidó. Nagyon szépen látszik a képen a 8 ágú Hanuka-gyertyatartó (ilyenkor általában minden gyertyatartót, ami a hitközségnél van, ki szoktak tenni). Itt is elég sokan vannak, de az utolsó Peszáhon, 2001-ben, két estét kellett tartani, mert olyan sok jelentkező volt, akiket természetesen nem lehetett visszautasítani. Ilyen eseményekkor nem hívunk meg senkit, mégis jönnek. Nem könnyű a készülődés. Van egy terem, amit ilyenkor átalakítanak konyhává, van vagy öt asszony, akik az ételeket készítik. Az egyik asszony zsidó, a többi nem, de már ők is tudják, irányítás nélkül is. A pászkát Izraelből kapjuk, a kóser bort is. Kóser húst Kolozsváron vágna, azt áthozzuk autóval [Marosvásárhelyre]. Ilyenkor pászkát, húst, bort, tojást és zöldséget szoktak enni. Mindegyiknek megvan a jelentése, hogy miért eszik a keserűfüvet, az édes almát mézzel összekeverve stb. A ceremóniát a legidősebb tartja, vagy aki bírja, az csinálja. Általában a hitközség elnöke, Sauber vagy a sógorom, Mármor. Ők vezetik felváltva a ceremóniát. Az vezeti, aki tudja is, hogy mikor mit kell csinálni, mert a szöveget azt olvassák. A kommunizmus alatt a hitközség mint olyan működött Marosvásárhelyen, és jött mindig egy sakter, aki vágott kóser húst ünnepek előtt. A szegényeket segítették úgy, ahogy lehetett. Magas pozícióban nem volt senki a zsidók közül. A kóser húst mindenki igényelte, ha nem vallási szempontból, de igényelte, hogy hús, hogy élelem. Abban az időben, amikor egy hónapra adtak pár deka húst, akkor az nagy dolog volt, hogy Marosvásárhelyen levágtak egy marhát vagy három vagy négy juhot. Persze pénzért, nem ingyen osztogatták, de legalább adtak kóser húst. Ez nem volt állandó jelleggel, csak ünnepek előtt. Nem annyi húst kaptak, amennyit akartak, hanem megvolt, hogy egy zsidó családnak például egy kiló hús vagy másfél kiló. A keresztények is kaptak kóser húst, úgy, hogy a zsidók megosztottak. Úgy intéztük, hogy a szomszédom és a családomból a keresztények legalább annyit kapjanak, hogy az ünnepet így, legalább kóser hússal ünnepeljék.